

## Arrest

nr. 319 792 van 10 januari 2025  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE  
Haachtsesteenweg 55  
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 8 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DJAWA, die loco advocaat P. DELGRANGE verschijnt voor de verzoekende partijen.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) geboren in San Salvador in El Salvador. U woonde twintig jaar in een residentie in Soyapango, in het departement San Salvador, tot u drie maanden en een week voor uw vertrek verhuisde naar het huis van uw huidige vrouw, K.(...) P.(...) G.(...) P.(...) (DVZ (...), CGVS (...)), eveneens in Soyapango. U was eerder al een keer getrouwd, van 2005 tot 2013, met A.(...) G.(...) M.(...) O.(...) met wie u één zoon heeft die met zijn moeder in de Verenigde Staten woont.*

*Uw twee broers, D.(...) A.(...) P.(...) R.(...)(DVZ (...), CGVS (...)) en O.(...) M.(...) P.(...) R.(...)(DVZ (...), CGVS (...)) wonen al langer in België. D.(...) A.(...) heeft sinds april 2019 de vluchtelingenstatus en O.(...) M.(...)*

heeft sinds september 2021 de subsidiaire beschermingsstatus. Uw zus woont nog in San Salvador. Uw ouders, O.(...) M.(...) P.(...) R.(...) (DVZ (...), CGVS (...)) en M.(...) de P.(...) R.(...) De P.(...) (DVZ (...), CGVS (...)), wonen ook in België en doorliepen de asielprocedure, maar ontvingen in september 2020 een negatieve beslissing die op 9 april 2021 in beroep werd bevestigd en niet het voorwerp uitmaakte van hoger beroep.

In uw land was u werkzaam als grafisch ontwerper en webdesigner voor de Evangelische Universiteit van El Salvador. Uw vrouw werkte op de HR-afdeling van dezelfde universiteit. Op 25 maart 2022 opende u naast uw vaste job een eigen zaak, Camisetas CAP, waar u onder andere T-shirts bedrukte. U deelde flyers uit, maakte een Facebook-pagina aan en verspreidde reclame via WhatsApp. Vanaf het begin had u twee personeelsleden, een moeder en haar zoon, die u kende via de kerkgemeenschap waartoe u behoorde. De zaken gingen goed en u boekte vooruitgang.

Op 13 augustus 2022 kwamen er twee benedeleden van de bende Mara Salvatrucha (MS-13) naar uw zaak. Ze zeiden dat u vanaf dan 100 dollar per week renta ging moeten betalen. Ze bedreigden u met een wapen en zeiden dat ze elke zaterdag gingen langskomen om het geld op te halen. Omdat er die dag maar 70 dollar in de kassa zat ging u de eerstvolgende keer de overige 30 dollar ook nog moeten betalen. U betaalde de renta van augustus tot en met december 2022.

In de week van 15 december 2022 kwamen de benedeleden plots de renta ophalen op een donderdag, uw winkelmedewerkster betaalde hen. Die zaterdag kwamen de benedeleden echter opnieuw naar de zaak en zeiden ze dat u vanaf dan 200 dollar per week ging moeten betalen. Ze zeiden dat ze wisten waar u woonde en als u klacht zou gaan indienen bij de politie, ze u zouden vermoorden. Die dag besloot u dat u de zaak ging moeten sluiten en begon u al spullen op te ruimen. Diezelfde avond ging u naar het huis van uw vrouw en vertelde u haar wat er gebeurd was en dat u de zaak ging sluiten. Vanaf die dag verbleef u ook bij uw vrouw en niet meer in uw eigen woning.

Op 13 januari 2023 ontving u een oproep van één van de benedeleden die eiste dat u hen zou betalen wat u hen nog verschuldigd was. Hij zei u dat ze u aan het opwachten waren aan de universiteit. U besloot het werk vervroegd te verlaten en ging uw vrouw inlichten, die ook aan het werk was in hetzelfde gebouw. Daarna bestelde u een Uber en verliet u via een andere toegang de universiteit om naar het huis van uw vrouw te gaan. U ontving ondertussen nog zo'n zeven oproepen van hetzelfde nummer, maar beantwoordde deze niet.

Later toen uw vrouw thuiskwam bespraken jullie de hele situatie en kwamen jullie tot de conclusie dat u beter het land kon verlaten. U begon vluchten naar België op te zoeken omdat uw familie hier al woonde. In januari kocht u tickets voor de eerstvolgende vlucht op 28 maart 2023. Heel die periode bleef u in het huis van uw vrouw wonen.

Enkele dagen voor uw vertrek uit het land ging u met uw vrouw naar buiten om iets te kopen in de apotheek. Op weg naar huis zag u dat jullie gevolgd werden door één van de mannen die vroeger altijd renta kwamen opeisen, hij hield zich verborgen achter een struik. Toen u doorhad wie het was zei u aan uw vrouw om snel het huis binnen te gaan. Jullie sloten alles af, bleven nog één nacht in het huis enetrokken de volgende ochtend vroeg naar de zus van uw vrouw. Daar bleef u nog enkele nachten alvorens u uw vlucht nam.

U nam het vliegtuig van El Salvador naar Panama en van Panama naar Spanje. Vanuit Spanje vloog u naar België waar u op 3 mei 2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat de personen die renta kwamen opeisen u zouden vermoorden.

Uw vrouw bleef nog in El Salvador en vloog op 28 mei 2023 naar België waar ze op 1 juni 2023 bij de DVZ een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart (DUI) en uw rijbewijs, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, betalingen van uw werk bij de universiteit, uw ontslagbrief van de universiteit, foto's van uw handelszaak en de reclame die u ervoor maakte, verkoopbewijzen van de aangeboden diensten, bewijzen van de inschrijving van uw zaak en de huur van het pand en screenshots van uw Uber-account.

Uw vrouw legt ook nog haar eigen internationaal paspoort en DUI neer, alsook informatie over haar vlucht naar België, een bewijs van haar tewerkstelling bij de universiteit en een document van haar ontslagvergoeding.

## **B. Motivering**

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uwen hoofde rechtvaardigt.

Dat u een eigen zaak had in 2022 waar u T-shirts en andere materialen bedrukte, wordt onderbouwd door de door u neergelegde foto's van uw handelszaak, reclame die u ervoor maakte, verkoopbewijzen van de aangeboden diensten en bewijzen van de inschrijving van uw zaak en de huur van het pand. Dat wordt in deze beslissing dan ook niet betwist.

Als motief voor uw verzoek om internationale bescherming haalt u aan problemen te hebben gehad met bendeleden die renta van u kwamen opeisen. U slaagt er niet in dit aannemelijk te maken.

Om te beginnen zijn de verklaringen van u en uw vrouw over jullie verblijfplaatsen inconsistent en doen ze in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen. Zo verklaarde u initieel bij de DVZ dat u meer dan twintig jaar in uw eigen woning woonde en dat u de laatste week voor uw vertrek uit het land bij uw vrouw ging verblijven (verklaring DVZ (...) , 19.07.2023, vraag 10). Uw vrouw verklaarde daar dat ze vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek rond 28 mei 2023 in haar woning in Soyapango woonde (verklaring DVZ (...) , 10.07.2023, vraag 10). Geen van beiden vermeldde jullie iets over een verblijf bij de zus van uw vrouw, F.(...) de M.(...) G.(...) R.(...) (de A.(...)). Tijdens uw interview op het CGVS verklaart u dat u niet één week voor uw vertrek, dan wel drie maanden en één week voor uw vertrek naar uw vrouw verhuisde. Dat vindt echter geen weerslag in het verslag (verklaring DVZ (...) 19.07.2023, punt 10). Verder stelt u op het CGVS dat u drie dagen voor uw vertrek uit het land samen met uw vrouw naar haar zus vertrok. Uw vrouw zou vervolgens nog twee maanden bij haar zus verbleven hebben (CGVS (...) , p. 11). Ook deze informatie werd nergens eerder door u of uw vrouw vermeld, noch tijdens het overlopen van jullie verblijfplaatsen, noch tijdens het vertellen van jullie problemen (verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...) 19.07.2023 en verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...)). Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw vrouw wordt haar gevraagd waarom ze bij de DVZ niet vermeld heeft dat ze bij haar zus woonde aangezien naar alle verblijfplaatsen wordt gevraagd. Daarop zegt ze simpelweg dat ze zich misschien vergist heeft (CGVS (...) , p. 5). Dat het om een simpele vergissing gaat kan de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitklaren. Bovendien zijn jullie verklaringen over de verhuis naar de zus van uw vrouw ook tegenstrijdig. Zo vertelde uw vrouw dat jullie twee bussen namen naar het huis van uw zus en jullie daardoor ook niet veel spullen konden meenemen (CGVS (...) , p. 10). Zelf stelt u dan weer dat jullie met een Uber de verhuis regelden. Gevraagd of u daar zeker van bent zegt u van wel, maar dat het een taxi of een Uber geweest kan zijn. Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw past u uw verklaringen aan en stelt u dat jullie de colonia uitgingen en dan inderdaad twee bussen namen (CGVS (...) , p. 16). Het feit dat jullie beide nooit eerder vermeld hadden dat jullie bij uw schoonzus verbleven en het feit dat jullie verklaringen over de verhuis tegenstrijdig zijn, maken dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Bovenstaande inconsistenties en tegenstrijdigheden ondergraven dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde gebeurtenissen.

Voorts verklaart u dat u uw zaak gesloten hebt op 20 december 2022 omdat de bendeleden de renta verhoogden en u dat niet meer kon betalen. Op 13 januari 2023 zouden de bendeleden u daarom hebben staan opwachten aan de universiteit. Om te beginnen komt de werkwijze van uw vervolgers niet geloofwaardig over. Zo is het opmerkelijk dat de bendeleden u zouden komen opwachten aan de universiteit, maar u wel gelijktijdig opbelden om te zeggen dat ze er stonden en als u niet naar buiten ging komen en het geld aan hun gaf, ze u gingen vermoorden. Op deze manier gaven ze u namelijk een waarschuwing en dus de kans om langs een andere uitgang te ontsnappen (CGVS (...) , p. 10-11). Ook het feit dat u nog drie dagen werkte en zich daarvoor naar de universiteit begaf, de plaats waar u net met de dood bedreigd was geweest, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees. U stelt dat u uit voorzorg met de Uber of de taxi naar de universiteit ging (CGVS (...) , p. 16). Mocht u echter dermate voor uw leven hebben gevreesd is het moeilijk in te beelden dat u de drie dagen vlak na de doodsb bedreiging nog naar uw werk ging.

Verder is het weinig aannemelijk dat de bendeleden zouden ontdekt hebben waar u werkte en u opwachtten aan de universiteit, maar niet in staat zouden zijn geweest om dan ook te achterhalen waar u samen met uw vrouw verbleef. Dat ze dat dan wel plots ontdekt zouden hebben drie dagen voor uw vertrek uit het land, maar dan nog niets ondernomen hebben lijkt allemaal dermate toevallig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Niettemin verklaart u dat het bendelid drie dagen voor uw vertrek in de bosjes zat over het huis van uw vrouw, maar dat jullie snel naar binnen gingen (CGVS (...), p. 4 en p. 14-15). Dat dit bendelid niets ondernomen heeft en dat jullie er vervolgens in geslaagd zouden zijn om ongezien het huis van uw vrouw te verlaten om naar haar zus te verhuizen is dan ook opnieuw ongeloofwaardig. Zeker aangezien het eerder ongeloofwaardig werd bevonden dat jullie bij haar zus gingen verblijven (zie supra).

Bovendien zou uw vrouw ook nog tot en met 26 april 2023 aan de universiteit blijven werken zijn (CGVS (...), p. 6. Dat gedrag komt dan ook strijdig over met de angst die jullie voor de bendeleden gehad zouden hebben. Zeker aangezien u een bendelid zou hebben gezien in de bosjes aan de woning van uw vrouw en die dus op de hoogte moet zijn geweest van wie jullie zijn en hoe uw vrouw eruit ziet.

U legt nog screenshots neer van uw Uber-account waaruit moet blijken dat u geen toegang meer heeft tot uw account. Dat kan aldus niets aantonen over de manier waarop u zich verplaatst zou hebben op de dagen waarop de door u aangehaalde gebeurtenissen zich zouden hebben voorgedaan en kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet weerleggen.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat u het land pas verlaten heeft op 28 maart 2023 (CGVS (...), p. 9). Het feit dat u dus nog twee maanden in El Salvador bleef, het land waar u beweert voor uw leven te vrezen, getuigt evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Dat er op geen enkel moment een vroegere vlucht beschikbaar was is niet aannemelijk. Bovendien ondergraaft het feit dat u al die tijd zonder noemenswaardige problemen in El Salvador kon verblijven de ernst van uw problemen.

De overige documenten die u en uw vrouw indienen, namelijk jullie internationale paspoorten, jullie DUI's, uw rijbewijs, uw geboorteakte en jullie huwelijksakte onderbouwen jullie identiteit, die niet door het CGVS betwist wordt.

De betalingen die u ontving van de universiteit, uw ontslagbrief, het bewijs van tewerkstelling van uw vrouw en een document dat bewijst dat ze een ontslagvergoeding ontving bevestigen jullie professionele activiteiten, die hier evenmin ter discussie staan. De vluchtinformatie van uw vrouw bevestigt haar reisweg.

Uit bovenstaande volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen gebeurtenissen die aan de basis van uw nood aan internationale bescherming zouden liggen. Deze gebeurtenissen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het kader van de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Indien er wel geloof zou zijn gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven, *quod non in casu*, moet nog worden opgemerkt dat u ook dan geenszins zou hebben aangetoond dat er in uw hoofde actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare landeninformatie (**COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_depuis\\_letat\\_durgence\\_20231221\\_2.pdf \(cgvs.be\)](#) of **CGVS**) en **Insight Crime, El Salvador's (Perpetual) State of Emergency: How Bukele's Government Overpowered Gangs van december 2023** (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)), blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten. De bendes in El Salvador waren gekend omwille van hun goede organisatie, hiërarchische structuur, diverse criminele activiteiten en grote territoriale controle. De invloed van de bendes op het sociale, economische en politieke leven in El Salvador was groot. Jarenlang werd gepoogd aan de hand van zowel repressieve maatregelen als akkoorden met de bende-elite het geweld en de hoge moordcijfers terug te dringen. Eerdere campagnes met harde maatregelen hadden echter een beperkt succes en de bendes vonden altijd een manier om zich onder verhoogde druk te herorganiseren of wraak te nemen.

Een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering van president Bukele veroorzaakte eind maart 2022 een bloedbad. Als antwoord hierop werd op 27 maart 2022 de noodtoestand afgekondigd en lanceerde de administratie van president Bukele een ongeziene repressie tegen de bendes. Tijdens deze noodtoestand zijn bepaalde constitutionele basisrechten en garanties opgeschort, waaronder het recht op een normale juridische procedure, de vertrouwelijkheid van communicatie, de vrijheid van vereniging en vergadering, het

vermoeden van onschuld, het recht om geïnformeerd te worden over de redenen van arrestatie, het recht op verdediging en de onschendbaarheid van de woning. Het geheel aan wettelijke instrumenten in combinatie met de centralisatie van de politieke macht, maakt dat in vergelijking met eerdere repressiegolven de veiligheidsdiensten in staat zijn geweest om aan een veel sneller tempo en zonder veel omzichtigheid (vermeende) benedeleden te arresteren zonder arrestatiebevel of louter gebaseerd op anonieme tips.

Voorts heeft de regering Bukele door middel van meer dan dertig wetgevende decreten verschillende permanente hervormingen in het strafrecht en de strafprocedure doorgevoerd. Deze decreten hebben onder andere geleid tot strengere straffen voor personen die gelieerd zijn aan een bende, en hebben de leeftijd waarop iemand strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor bende gerelateerde misdrijven verlaagd naar 12 jaar. Daarnaast is de wetgeving met betrekking tot illegale groeperingen uitgebreid, waardoor een breder scala aan personen kan worden gevisieerd als gevolg van een ruimere definitie van wat het betekent om steun te verlenen aan een illegale groepering. Met decreet nr. 803 werd de bestaande praktijk van collectieve veroordelingen bekrachtigd, waardoor het mogelijk is om één strafrechtelijke procedure toe te passen op personen die tijdens de noodtoestand werden gearresteerd en beschuldigd worden van het behoren tot eenzelfde terroristische structuur of criminele groep. Gearresteerden kunnen ook veel langer worden vast gehouden, zelfs zonder bewijs of formele beschuldiging. Een wetswijziging heeft het parket immers vrijgesteld van de verplichting om in het kader van een strafrechtelijke procedure individuele bewijzen tegen een bendelid aan te brengen. Tevens is er geen maximumtermijn meer voor voorlopige hechtenis wanneer verdachten worden beschuldigd van bepaalde misdrijven gelieerd aan criminele groepen.

Hoewel niet kan gesteld worden dat bendes volledig verdwenen zijn, hebben de harde maatregelen van de Salvadoraanse autoriteiten ertoe geleid dat de bendes heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals decennia lang het geval was in El Salvador. De snelheid en schaal van arrestaties gedurende de noodtoestand heeft de bende gelederen aanzienlijk uitgedund. Sinds de afkondiging van de noodtoestand werden reeds 74.000 (vermeende) benedeleden en (vermeende) medeplichtigen gearresteerd en vastgehouden. Er werd overgegaan tot collectieve veroordelingen. 8000 van de gearresteerden werden ondertussen vrijgelaten, vaak onder voorwaarden. Niettegenstaande er weinig informatie bekend is over de actuele situatie van de benedeleiders die tot de hogere echelons behoren en hun situatie mogelijks anders is, zijn veel gewone benedeleden en leiders die tot de lagere rangen binnen een bendestructuur behoren gearresteerd, ondergedoken of gevlucht. Uit de informatie blijkt tevens dat personen gelieerd aan een bende, soms op hoog niveau, werden vrijgelaten.

De krachtige aanpak van de autoriteiten resulteerde in een aanzienlijke verzwakking van de territoriale aanwezigheid en controle van de bendes, voornamelijk in stedelijke gebieden. Dit trof hun belangrijkste bronnen van inkomsten, zoals afpersing en drugshandel, en had ook een impact op hun interne structuur. Aangezien rekrutering op straat onlosmakelijk verbonden is aan territoriale controle, verloren de bendes in vele gemeenschappen bovendien het vermogen om nieuwe leden te rekruteren. Het harde optreden heeft verder een duidelijk positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat er opnieuw bewegingsvrijheid mogelijk is voor burgers, goederen en diensten en het uitoefenen van activiteiten die vroeger ondenkbaar waren in de wijken die onder de controle van de bendes stonden. De onzichtbare grenzen die voorheen de verschillende territoria van bendes afbakenden lijken tot het verleden te behoren. Vastgoed die de bendes hadden ingenomen worden nu teruggewonnen door hun eigenaren of de overheid. Waar ruimte voor recreatie vroeger werd ingenomen door de bendes, wordt deze opnieuw gebruikt door de buurtbewoners. Bewoners van wijken eerder onder bendecontrole durven meer openlijk te praten over de situatie in hun wijk en sociale regels van de bende moeten niet zozeer meer worden nageleefd. Dagelijkse activiteiten die vroeger omwille van veiligheidsredenen uit den boze waren, worden opnieuw hernomen, zoals een voetbaltoernooi met ploegen uit een wijk van een rivaliserende bende, uitgaan s' avonds, familie in een andere wijk bezoeken, werken in een wijk die voorheen was ingenomen door een rivaliserende bende, goederen vanuit een andere wijk laten leveren, etc. Hoewel de bewegingsvrijheid enigszins beperkt wordt door de angst voor politierazzia's en willekeurige arrestaties vanwege de veiligheidsdiensten, blijkt uit bevragingen dat Salvadoranen zich in het algemeen veiliger voelen en dat er onder de bevolking een brede steun voor de noodtoestand bestaat. Ondanks de tekortkomingen wat betreft het beschikbare cijfermateriaal, is het aantal moorden aanzienlijk afgenomen sinds president Bukele aantrad. De autoriteiten schrijven deze daling toe aan een combinatie van de noodtoestand en het plan van territoriale controle. Andere bronnen suggereren echter dat de daling eerder het resultaat is van de geheime akkoorden tussen de regering en de bendes.

Het CGVS betwist niet dat er nog steeds bendes actief zijn in El Salvador, noch dat uit de beschikbare informatie blijkt dat praktijken van afpersing volledig zouden verdwenen zijn. Evenmin ontkent het CGVS dat er melding wordt gemaakt van cellen die hun afpersingsactiviteiten hebben hernomen of van politieagenten en militairen die zich schuldig maken aan afpersing. Er is ook nog steeds sprake van gedwongen verplaatsingen als gevolg van bendedgeweld, maar is er een toename van gedwongen verplaatsingen die

wordt toegeschreven aan het geweld van de ordediensten. Desalniettemin blijkt uit de beschikbare informatie dat afpersing in het algemeen sterk gedaald is. Wat betreft klachten op basis van afpersing, werden de daders volgens een rapport van september 2023 op het aantal behandelde klachten in 65% van de gevallen geïdentificeerd als zijnde geaffilieerd aan de MS13 of aan één van de twee fracties van de Barrio 18. In de transportsector daalde het aantal afpersingsgevallen in 2022 met 95% in de hoofdstad en met 70% buiten de hoofdstad. Officiële bronnen en getuigenissen spreken van een daling van 80% van de afpersingsincidenten tussen maart 2022 en juli 2023. Dat er een neerwaartse trend is op vlak van afpersing, blijkt verder ook uit het feit dat het economisch leven beetje bij beetje opnieuw opleeft en bedrijven worden opgestart. Getuigenissen van verscheidene bewoners uit wijken in de hoofdstad of voorsteden die voorheen onder controle van een bende stonden, wijzen erop dat zij op een bepaald moment tijdens de noodtoestand zijn gestopt met het toegeven aan afpersing. Vroeger bracht het weigeren om toe te geven aan afpersing of het indienen van een klacht het risico met zich mee om gedood te worden. Sinds de afkondiging van de noodtoestand kan echter iedereen een bendelid of een persoon die zij ervan verdenken tot een bende te behoren aangeven door middel van een anonieme telefonische melding bij de politie via het nummer 123. Ondanks de vrees van bewoners die benedeleden hebben aangegeven bij de politie voor mogelijke wraakacties van benedeleden die werden vrijgelaten uit de gevangenis, zijn er volgens de beschikbare bronnen geen meldingen over wraakaanvallen tegen burgers.

Niettegenstaande de door Bukele getroffen maatregelen een aanzienlijke verbetering op het vlak van de veiligheid in het land teweeg hebben gebracht, is er tegelijkertijd sprake van een verzwakking van de rechtsstaat en een inperking van constitutionele rechten en vrijheden. De strategie van de uitvoerende en wetgevende macht, met de steun van het Hooggerechtshof, is gericht op het systematisch ondermijnen van de scheiding der machten, de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de bescherming van fundamentele rechten van burgers. Er bestaan echter ook nog onafhankelijke rechters die hun functie en controlerol uitoefenen. De bewegingsruimte in het voordeel van de ordediensten heeft tevens geleid tot een toename van misbruik en schendingen van mensenrechten vanwege het politie- en veiligheidsapparaat. Er is sprake van massale willekeurige arrestaties, onder meer als gevolg van anonieme telefonische meldingen die meestal niet worden onderzocht, van gedwongen verdwijningen, onmenselijke behandelingen in detentie en schendingen van procedurele garanties.

Uit het geheel aan informatie blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten harde maatregelen nemen in de strijd tegen de bendes en de veiligheidssituatie in het land opmerkelijk verbeterd is sinds de noodtoestand. Evenwel gaat dit gepaard met de erosie van de democratische rechtsstaat, de inperking van constitutionele rechten en vrijheden en misbruik vanwege het politie- en veiligheidsapparaat. Hoewel de situatie voor benedeleden van de hoge echelons mogelijk anders is en er ook sprake is van vrijlatingen van benedeleden, zijn er tevens gerechtelijke vervolgingen en veroordelingen van (vermeende) benedeleden en medeplichtigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat burgers in geval van problemen met bendes zich kunnen beroepen op de bescherming van de Salvadoraanse autoriteiten in de zin van artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet. Voor zover uit de landeninformatie weliswaar kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is en dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, dient een verzoeker aldus aan te tonen dat er in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is en er geen toegang tot kan krijgen. U blijft hiertoe in gebreke. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet naar de politie ging zegt u dat er benedeleden betrokken waren bij de politie en dat als men klacht indient de situatie kan verergeren. Geconfronteerd met het feit dat u eerder aangaf dat u een eigen zaak opende omdat het net beter ging met het land (CGVS (...), p. 12), herhaalt u dat u geen hulp wilde vragen voor het geval er benedeleden bij de politie geïnfilteerd zouden zijn. U stelt ook dat er verbeteringen waren, maar dat nog niet alles in zijn geheel beter was (CGVS (...), p. 15). Uw uitleg is echter onvoldoende om te verklaren waarom u, indien de aangehaalde feiten geloofwaardig zouden zijn geweest, niet zou hebben geprobeerd hulp te zoeken bij de politie op het moment dat uw leven in gevaar was. Bijgevolg werd vastgesteld dat u niet afdoende hebt aangetoond dat u geen beroep zou hebben kunnen doen op overheidsbescherming, noch dat de Salvadoraanse overheid in uw geval geen bescherming zou willen of kunnen bieden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi focus salvador. situation securitaire depuis letat durgence 20231221 2.pdf \(cgvs.be\)](#) of [CGVS](#)), en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in

rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenteën van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) geboren in San Salvador in El Salvador. U woonde van uw geboorte tot twee maanden voor uw vertrek in een colonia in Soyapango, in het departement San Salvador. De laatste twee maanden woonde u bij uw zus langs moederszijde, F.(...) de M.(...) G.(...) R.(...) (de A.(...)), in het departement La Libertad. U bent getrouwd met C.(...) A.(...) P.(...) R.(...) (DVZ (...), CGVS (...)), die sinds 28 maart 2023 in België verblijft. Verder hebt u nog vier broers en drie zussen langs vaderszijde.

In uw land was uw werkzaam op de HR-afdeling van de Evangelische Universiteit van El Salvador. Uw man werkte op dezelfde universiteit als grafisch ontwerper en webdesigner en had sinds 25 maart 2022 ook nog een eigen zaak, Camisetas CAP, waar hij onder andere T-shirts bedrukte.

Op 13 augustus 2022 kwamen er twee bendeleden van de bende Mara Salvatrucha (MS-13) naar de zaak van uw man. Ze zeiden dat hij vanaf dan 100 dollar per week renta ging moeten betalen. Ze bedreigden hem met een wapen en zeiden dat ze elke zaterdag gingen langskomen om het geld op te halen. Omdat er die dag maar 70 dollar in de kassa zat ging u de eerstvolgende keer de overige 30 dollar ook nog moeten betalen. Uw man betaalde de renta van augustus tot en met december 2022.

In de week van 15 december 2022 werd de renta plots verhoogd naar 200 dollar per week. Als uw man klacht zou gaan indienen bij de politie, zouden ze hem vermoorden. Die dag besloot hij dat hij de zaak ging moeten sluiten en begon u al spullen op te ruimen. Diezelfde avond kwam hij naar uw woning en vertelde hij u wat er gebeurd was en dat hij de zaak ging sluiten. Vanaf die dag verbleef hij ook bij u en ging hij niet meer naar zijn eigen woning.

Op 13 januari 2023 ontving uw man een oproep van één van de bendeleden die eiste dat hij hen zou betalen wat hij hen nog verschuldigd was. Hij zei hem dat ze u aan het opwachten waren aan de universiteit. Uw man besloot het werk vervroegd te verlaten en kwam u inlichten, u werkte namelijk in hetzelfde gebouw. Daarna bestelde hij een Uber en verliet hij via een andere toegang de universiteit om naar uw huis te gaan. Hij ontving ondertussen nog zo'n zeven oproepen van hetzelfde nummer, maar beantwoorde deze niet.

Later toen u thuiskwam bespraken jullie de hele situatie en kwamen jullie tot de conclusie dat uw man beter het land kon verlaten. Hij begon vluchten naar België op te zoeken omdat zijn familie hier al woonde. In januari kocht hij tickets voor de eerstvolgende vlucht op 28 maart 2023. Heel die periode bleef hij bij u wonen.

Enkele dagen voor het vertrek van uw man gingen jullie naar buiten om iets te kopen in de apotheek. Op weg naar huis zag uw man dat jullie gevolgd werden door één van de mannen die vroeger altijd renta kwamen opeisen, hij hield zich verborgen achter een struik. Uw man zei u om snel het huis binnen te gaan. Jullie sloten alles af, bleven nog één nacht in het huis en vetrokken de volgende ochtend vroeg naar uw zus. Daar bleef u wonen tot aan uw vertrek uit het land.

Uw man nam het vliegtuig van El Salvador naar Panama en van Panama naar Spanje. Vanuit Spanje vloog hij naar België waar hij op 3 mei 2023 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Zelf nam u op 28 mei 2023 het vliegtuig van El Salvador naar Panama en van Panama naar Spanje. Van daaruit vloog u op 29 mei 2023 naar België waar u op 1 juni 2023 bij de DVZ een verzoek om internationale bescherming indiende.

Indien u zou moeten terugkeren naar El Salvador vreest u dat jullie gedood zullen worden.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort en DUI, alsook informatie over uw vlucht naar België, een bewijs van uw tewerkstelling bij de universiteit en documenten van uw ontslagvergoeding.

Ter staving van zijn verzoek legt uw man volgende documenten neer: zijn internationaal paspoort, zijn nationale identiteitskaart (DUI) en zijn rijbewijs, zijn geboorteakte, jullie huwelijksakte, betalingen van zijn werk bij de universiteit, zijn ontslagbrief van de universiteit, foto's van zijn handelszaak en de reclame die hij ervoor maakte, verkoopbewijzen van de aangeboden diensten, bewijzen van de inschrijving van zijn zaak en de huur van het pand en screenshots van zijn Uber-account.

## **B. Motivering**

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man C.(...) A.(...) P.(...) R.(...). In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van zijn vluchtmotieven. Gezien u zich integraal beroept op dezelfde vluchtmotieven volgt u de beslissing van uw echtgenoot. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uwen hoofde rechtvaardigt.

Dat u een eigen zaak had in 2022 waar u T-shirts en andere materialen bedrukte, wordt onderbouwd door de door u neergelegde foto's van uw handelszaak, reclame die u ervoor maakte, verkoopbewijzen van de aangeboden diensten en bewijzen van de inschrijving van uw zaak en de huur van het pand. Dat wordt in deze beslissing dan ook niet betwist.

*Als motief voor uw verzoek om internationale bescherming haalt u aan problemen te hebben gehad met bendeleden die renta van u kwamen opeisen. U slaagt er niet in dit aannemelijk te maken.*

*Om te beginnen zijn de verklaringen van u en uw vrouw over jullie verblijfplaatsen inconsistent en doen ze in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen. Zo verklaarde u initieel bij de DVZ dat u meer dan twintig jaar in uw eigen woning woonde en dat u de laatste week voor uw vertrek uit het land bij uw vrouw ging verblijven (verklaring DVZ (...) , 19.07.2023, vraag 10). Uw vrouw verklaarde daar dat ze vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek rond 28 mei 2023 in haar woning in Soyapango woonde (verklaring DVZ (...) , 10.07.2023, vraag 10). Geen van beiden vermeldde jullie iets over een verblijf bij de zus van uw vrouw, F.(...) de M.(...) G.(...) R.(...) (de A.(...)). Tijdens uw interview op het CGVS verklaart u dat u niet één week voor uw vertrek, dan wel drie maanden en één week voor uw vertrek naar uw vrouw verhuisde. Dat vindt echter geen weerslag in het verslag (verklaring DVZ (...) 19.07.2023, punt 10). Verder stelt u op het CGVS dat u drie dagen voor uw vertrek uit het land samen met uw vrouw naar haar zus vertrok. Uw vrouw zou vervolgens nog twee maanden bij haar zus verbleven hebben (CGVS (...) , p. 11). Ook deze informatie werd nergens eerder door u of uw vrouw vermeld, noch tijdens het overlopen van jullie verblijfplaatsen, noch tijdens het vertellen van jullie problemen (verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...) 19.07.2023 en verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...) ). Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw vrouw wordt haar gevraagd waarom ze bij de DVZ niet vermeld heeft dat ze bij haar zus woonde aangezien naar alle verblijfplaatsen wordt gevraagd. Daarop zegt ze simpelweg dat ze zich misschien vergist heeft (CGVS (...) , p. 5). Dat het om een simpele vergissing gaat kan de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitklaren. Bovendien zijn jullie verklaringen over de verhuis naar de zus van uw vrouw ook tegenstrijdig. Zo vertelde uw vrouw dat jullie twee bussen namen naar het huis van uw zus en jullie daardoor ook niet veel spullen konden meenemen (CGVS (...) , p. 10). Zelf stelt u dan weer dat jullie met een Uber de verhuis regelden. Gevraagd of u daar zeker van bent zegt u van wel, maar dat het een taxi of een Uber geweest kan zijn. Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw past u uw verklaringen aan en stelt u dat jullie de colonia uitgingen en dan inderdaad twee bussen namen (CGVS (...) , p. 16). Het feit dat jullie beide nooit eerder vermeld hadden dat jullie bij uw schoonzus verbleven en het feit dat jullie verklaringen over de verhuis tegenstrijdig zijn, maken dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Bovenstaande inconsistenties en tegenstrijdigheden ondergraven dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde gebeurtenissen.*

*Voorts verklaart u dat u uw zaak gesloten hebt op 20 december 2022 omdat de bendeleden de renta verhoogden en u dat niet meer kon betalen. Op 13 januari 2023 zouden de bendeleden u daarom hebben staan opwachten aan de universiteit. Om te beginnen komt de werkwijze van uw vervolgers niet geloofwaardig over. Zo is het opmerkelijk dat de bendeleden u zouden komen opwachten aan de universiteit, maar u wel gelijktijdig opbelden om te zeggen dat ze er stonden en als u niet naar buiten ging komen en het geld aan hun gaf, ze u gingen vermoorden. Op deze manier gaven ze u namelijk een waarschuwing en dus de kans om langs een andere uitgang te ontsnappen (CGVS (...) , p. 10-11). Ook het feit dat u nog drie dagen werkte en zich daarvoor naar de universiteit begaf, de plaats waar u net met de dood bedreigd was geweest, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees. U stelt dat u uit voorzorg met de Uber of de taxi naar de universiteit ging (CGVS (...) , p. 16). Mocht u echter dermate voor uw leven hebben gevreesd is het moeilijk in te beelden dat u de drie dagen vlak na de doodsb bedreiging nog naar uw werk ging.*

*Verder is het weinig aannemelijk dat de bendeleden zouden ontdekken waar u werkte en u opwachttten aan de universiteit, maar niet in staat zouden zijn geweest om dan ook te achterhalen waar u samen met uw vrouw verbleef. Dat ze dat dan wel plots ontdekten zouden hebben drie dagen voor uw vertrek uit het land, maar dan nog niets ondernomen hebben lijkt allemaal dermate toevallig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Niettemin verklaart u dat het bendelid drie dagen voor uw vertrek in de bosjes zat over het huis van uw vrouw, maar dat jullie snel naar binnen gingen (CGVS (...) , p. 4 en p. 14-15). Dat dit bendelid niets ondernomen heeft en dat jullie er vervolgens in geslaagd zouden zijn om ongezien het huis van uw vrouw te verlaten om naar haar zus te verhuizen is dan ook opnieuw ongeloofwaardig. Zeker aangezien het eerder ongeloofwaardig werd bevonden dat jullie bij haar zus gingen verblijven (zie supra).*

*Bovendien zou uw vrouw ook nog tot en met 26 april 2023 aan de universiteit blijven werken zijn (CGVS (...) , p. 6. Dat gedrag komt dan ook strijdig over met de angst die jullie voor de bendeleden gehad zouden hebben. Zeker aangezien u een bendelid zou hebben gezien in de bosjes aan de woning van uw vrouw en die dus op de hoogte moet zijn geweest van wie jullie zijn en hoe uw vrouw eruit ziet.*

*U legt nog screenshots neer van uw Uber-account waaruit moet blijken dat u geen toegang meer heeft tot uw account. Dat kan aldus niets aantonen over de manier waarop u zich verplaatst zou hebben op de dagen waarop de door u aangehaalde gebeurtenissen zich zouden hebben voorgedaan en kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet weerleggen.*

Tot slot wordt nog opgemerkt dat u het land pas verlaten heeft op 28 maart 2023 (CGVS (...), p. 9). Het feit dat u dus nog twee maanden in El Salvador bleef, het land waar u beweert voor uw leven te vrezen, getuigt evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Dat er op geen enkel moment een vroegere vlucht beschikbaar was is niet aannemelijk. Bovendien ondergraaft het feit dat u al die tijd zonder noemenswaardige problemen in El Salvador kon verblijven de ernst van uw problemen.

De overige documenten die u en uw vrouw indienen, namelijk jullie internationale paspoorten, jullie DUI's, uw rijbewijs, uw geboorteakte en jullie huwelijksakte onderbouwen jullie identiteit, die niet door het CGVS betwist wordt.

De betalingen die u ontving van de universiteit, uw ontslagbrief, het bewijs van tewerkstelling van uw vrouw en een document dat bewijst dat ze een ontslagvergoeding ontving bevestigen jullie professionele activiteiten, die hier evenmin ter discussie staan. De vluchtinformatie van uw vrouw bevestigt haar reisweg.

Uit bovenstaande volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen gebeurtenissen die aan de basis van uw nood aan internationale bescherming zouden liggen. Deze gebeurtenissen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het kader van de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Indien er wel geloof zou zijn gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven, *quod non in casu*, moet nog worden opgemerkt dat u ook dan geenszins zou hebben aangetoond dat er in uw hoofde actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan omwille van onderstaande redenen.

Uit de beschikbare landeninformatie (**COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_depuis\\_letat\\_durgence\\_20231221\\_2.pdf \(cgvs.be\)](#) of CGVS) en **Insight Crime, El Salvador's (Perpetual) State of Emergency: How Bukele's Government Overpowered Gangs van december 2023** (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)), blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten. De bendes in El Salvador waren gekend omwille van hun goede organisatie, hiërarchische structuur, diverse criminele activiteiten en grote territoriale controle. De invloed van de bendes op het sociale, economische en politieke leven in El Salvador was groot. Jarenlang werd gepoogd aan de hand van zowel repressieve maatregelen als akkoorden met de bende-élite het geweld en de hoge moordcijfers terug te dringen. Eerdere campagnes met harde maatregelen hadden echter een beperkt succes en de bendes vonden altijd een manier om zich onder verhoogde druk te herorganiseren of wraak te nemen.

Een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering van president Bukele veroorzaakte eind maart 2022 een bloedbad. Als antwoord hierop werd op 27 maart 2022 de noodtoestand afgekondigd en lanceerde de administratie van president Bukele een ongeziene repressie tegen de bendes. Tijdens deze noodtoestand zijn bepaalde constitutionele basisrechten en garanties opgeschort, waaronder het recht op een normale juridische procedure, de vertrouwelijkheid van communicatie, de vrijheid van vereniging en vergadering, het vermoeden van onschuld, het recht om geïnformeerd te worden over de redenen van arrestatie, het recht op verdediging en de onschendbaarheid van de woning. Het geheel aan wettelijke instrumenten in combinatie met de centralisatie van de politieke macht, maakt dat in vergelijking met eerdere repressiegolven de veiligheidsdiensten in staat zijn geweest om aan een veel sneller tempo en zonder veel omzichtigheid (vermeende) benedeleden te arresteren zonder arrestatiebevel of louter gebaseerd op anonieme tips.

Voorts heeft de regering Bukele door middel van meer dan dertig wetgevende decreten verschillende permanente hervormingen in het strafrecht en de strafprocedure doorgevoerd. Deze decreten hebben onder andere geleid tot strengere straffen voor personen die gelieerd zijn aan een bende, en hebben de leeftijd waarop iemand strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor bende gerelateerde misdrijven verlaagd naar 12 jaar. Daarnaast is de wetgeving met betrekking tot illegale groeperingen uitgebreid, waardoor een breder scala aan personen kan worden geviséerd als gevolg van een ruimere definitie van wat het betekent om steun te verlenen aan een illegale groepering. Met decreet nr. 803 werd de bestaande praktijk van collectieve veroordelingen bekrachtigd, waardoor het mogelijk is om één strafrechtelijke procedure toe te passen op personen die tijdens de noodtoestand werden gearresteerd en beschuldigd worden van het behoren tot eenzelfde terroristische structuur of criminele groep. Gearresteerden kunnen ook veel langer worden vast gehouden, zelfs zonder bewijs of formele beschuldiging. Een wetswijziging heeft het parket immers vrijgesteld van de verplichting om in het kader van een strafrechtelijke procedure individuele bewijzen tegen een bendelid aan te brengen. Tevens is er geen maximumtermijn meer voor voorlopige hechtenis wanneer verdachten worden beschuldigd van bepaalde misdrijven gelieerd aan criminele groepen.

Hoewel niet kan gesteld worden dat bendes volledig verdwenen zijn, hebben de harde maatregelen van de Salvadoraanse autoriteiten ertoe geleid dat de bendes heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals decennia lang het geval was in El Salvador. De snelheid en schaal van arrestaties gedurende de noodtoestand heeft de bende gelederen aanzienlijk uitgedund. Sinds de afkondiging van de noodtoestand werden reeds 74.000 (vermeende) bendeleden en (vermeende) medeplichtigen gearresteerd en vastgehouden. Er werd overgegaan tot collectieve veroordelingen. 8000 van de gearresteerden werden ondertussen vrijgelaten, vaak onder voorwaarden. Niettegenstaande er weinig informatie bekend is over de actuele situatie van de bendeleden die tot de hogere echelons behoren en hun situatie mogelijks anders is, zijn veel gewone bendeleden en leiders die tot de lagere rangen binnen een bendeconstructuur behoren gearresteerd, ondergedoken of gevlucht. Uit de informatie blijkt tevens dat personen gelieerd aan een bende, soms op hoog niveau, werden vrijgelaten.

De krachtige aanpak van de autoriteiten resulteerde in een aanzienlijke verzwakking van de territoriale aanwezigheid en controle van de bendes, voornamelijk in stedelijke gebieden. Dit trof hun belangrijkste bronnen van inkomsten, zoals afpersing en drugshandel, en had ook een impact op hun interne structuur. Aangezien rekrutering op straat onlosmakelijk verbonden is aan territoriale controle, verloren de bendes in vele gemeenschappen bovendien het vermogen om nieuwe leden te rekruteren. Het harde optreden heeft verder een duidelijk positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat er opnieuw bewegingsvrijheid mogelijk is voor burgers, goederen en diensten en het uitoefenen van activiteiten die vroeger ondenkbaar waren in de wijken die onder de controle van de bendes stonden. De onzichtbare grenzen die voorheen de verschillende territoria van bendes afbakenden lijken tot het verleden te behoren. Vastgoed die de bendes hadden ingenomen worden nu teruggewonnen door hun eigenaren of de overheid. Waar ruimte voor recreatie vroeger werd ingenomen door de bendes, wordt deze opnieuw gebruikt door de buurtbewoners. Bewoners van wijken eerder onder bendecontrole durven meer openlijk te praten over de situatie in hun wijk en sociale regels van de bende moeten niet zozeer meer worden nageleefd. Dagelijkse activiteiten die vroeger omwille van veiligheidsredenen uit den boze waren, worden opnieuw hernomen, zoals een voetbaltoernooi met ploegen uit een wijk van een rivaliserende bende, uitgaan s' avonds, familie in een andere wijk bezoeken, werken in een wijk die voorheen was ingenomen door een rivaliserende bende, goederen vanuit een andere wijk laten leveren, etc. Hoewel de bewegingsvrijheid enigszins beperkt wordt door de angst voor politierazzia's en willekeurige arrestaties vanwege de veiligheidsdiensten, blijkt uit bevragingen dat Salvadoranen zich in het algemeen veiliger voelen en dat er onder de bevolking een brede steun voor de noodtoestand bestaat. Ondanks de tekortkomingen wat betreft het beschikbare cijfermateriaal, is het aantal moorden aanzienlijk afgenomen sinds president Bukele aantrad. De autoriteiten schrijven deze daling toe aan een combinatie van de noodtoestand en het plan van territoriale controle. Andere bronnen suggereren echter dat de daling eerder het resultaat is van de geheime akkoorden tussen de regering en de bendes.

Het CGVS betwist niet dat er nog steeds bendes actief zijn in El Salvador, noch dat uit de beschikbare informatie blijkt dat praktijken van afpersing volledig zouden verdwenen zijn. Evenmin ontkent het CGVS dat er melding wordt gemaakt van cellen die hun afpersingsactiviteiten hebben hernomen of van politieagenten en militairen die zich schuldig maken aan afpersing. Er is ook nog steeds sprake van gedwongen verplaatsingen als gevolg van bendege geweld, maar is er een toename van gedwongen verplaatsingen die wordt toegeschreven aan het geweld van de ordediensten. Desalniettemin blijkt uit de beschikbare informatie dat afpersing in het algemeen sterk gedaald is. Wat betreft klachten op basis van afpersing, werden de daders volgens een rapport over september 2023 op het aantal behandelde klachten in 65% van de gevallen geïdentificeerd als zijnde geaffilieerd aan de MS13 of aan één van de twee fracties van de Barrio 18. In de transportsector daalde het aantal afpersingsgevallen in 2022 met 95% in de hoofdstad en met 70% buiten de hoofdstad. Officiële bronnen en getuigenissen spreken van een daling van 80% van de afpersingsincidenten tussen maart 2022 en juli 2023. Dat er een neerwaartse trend is op vlak van afpersing, blijkt verder ook uit het feit dat het economisch leven beetje bij beetje opnieuw opleeft en bedrijven worden opgestart. Getuigenissen van verscheidene bewoners uit wijken in de hoofdstad of voorsteden die voorheen onder controle van een bende stonden, wijzen erop dat zij op een bepaald moment tijdens de noodtoestand zijn gestopt met het toegeven aan afpersing. Vroeger bracht het weigeren om toe te geven aan afpersing of het indienen van een klacht het risico met zich mee om gedood te worden. Sinds de afkondiging van de noodtoestand kan echter iedereen een bendelid of een persoon die zij ervan verdenken tot een bende te behoren aangeven door middel van een anonieme telefonische melding bij de politie via het nummer 123. Ondanks de vrees van bewoners die bendeleden hebben aangegeven bij de politie voor mogelijke wraakacties van bendeleden die werden vrijgelaten uit de gevangenis, zijn er volgens de beschikbare bronnen geen meldingen over wraakaanvallen tegen burgers.

Niettegenstaande de door Bukele getroffen maatregelen een aanzienlijke verbetering op het vlak van de veiligheid in het land teweeg hebben gebracht, is er tegelijkertijd sprake van een verzwakking van de rechtsstaat en een inperking van constitutionele rechten en vrijheden. De strategie van de uitvoerende en

wetgevende macht, met de steun van het Hooggerechtshof, is gericht op het systematisch ondermijnen van de scheiding der machten, de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de bescherming van fundamentele rechten van burgers. Er bestaan echter ook nog onafhankelijke rechters die hun functie en controlerol uitoefenen. De bewegingsruimte in het voordeel van de ordediensten heeft tevens geleid tot een toename van misbruik en schendingen van mensenrechten vanwege het politie- en veiligheidsapparaat. Er is sprake van massale willekeurige arrestaties, onder meer als gevolg van anonieme telefonische meldingen die meestal niet worden onderzocht, van gedwongen verdwijningen, onmenselijke behandelingen in detentie en schendingen van procedurele garanties.

Uit het geheel aan informatie blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten harde maatregelen nemen in de strijd tegen de bendes en de veiligheidssituatie in het land opmerkelijk verbeterd is sinds de noodtoestand. Evenwel gaat dit gepaard met de erosie van de democratische rechtsstaat, de inperking van constitutionele rechten en vrijheden en misbruik vanwege het politie- en veiligheidsapparaat. Hoewel de situatie voor benedeleden van de hoge echelons mogelijk anders is en er ook sprake is van vrijlatingen van benedeleden, zijn er tevens gerechtelijke vervolgingen en veroordelingen van (vermeende) benedeleden en medeplichtigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat burgers in geval van problemen met bendes zich kunnen beroepen op de bescherming van de Salvadoraanse autoriteiten in de zin van artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet. Voor zover uit de landeninformatie weliswaar kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is en dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, dient een verzoeker aldus aan te tonen dat er in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is en er geen toegang tot kan krijgen. U blijft hiertoe in gebreke. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet naar de politie ging zegt u dat er benedeleden betrokken waren bij de politie en dat als men klacht indient de situatie kan verergeren. Geconfronteerd met het feit dat u eerder aangaf dat u een eigen zaak opende omdat het net beter ging met het land (CGVS (...), p. 12), herhaalt u dat u geen hulp wilde vragen voor het geval er benedeleden bij de politie geïnfiltreerd zouden zijn. U stelt ook dat er verbeteringen waren, maar dat nog niet alles in zijn geheel beter was (CGVS (...), p. 15). Uw uitleg is echter onvoldoende om te verklaren waarom u, indien de aangehaalde feiten geloofwaardig zouden zijn geweest, niet zou hebben geprobeerd hulp te zoeken bij de politie op het moment dat uw leven in gevaar was. Bijgevolg werd vastgesteld dat u niet afdoende hebt aangetoond dat u geen beroep zou hebben kunnen doen op overheidsbescherming, noch dat de Salvadoraanse overheid in uw geval geen bescherming zou willen of kunnen bieden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023** (beschikbaar op [coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_depuis\\_letat\\_durgence\\_20231221\\_2.pdf](#) (cgvs.be) of CGVS), en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest, en dit nog steeds is op heden. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamentele van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook

*vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op een schending van de artikelen 3 en 13 van het EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchtelingen erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

*“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uwen hoofde rechtvaardigt.*

*Dat u een eigen zaak had in 2022 waar u T-shirts en andere materialen bedrukte, wordt onderbouwd door de door u neergelegde foto's van uw handelszaak, reclame die u ervoor maakte, verkoopbewijzen van de aangeboden diensten en bewijzen van de inschrijving van uw zaak en de huur van het pand. Dat wordt in deze beslissing dan ook niet betwist.*

*Als motief voor uw verzoek om internationale bescherming haalt u aan problemen te hebben gehad met bendeleden die renta van u kwamen opeisen. U slaagt er niet in dit aannemelijk te maken.*

*Om te beginnen zijn de verklaringen van u en uw vrouw over jullie verblijfplaatsen inconsistent en doen ze in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen. Zo verklaarde u initieel bij de DVZ dat u meer dan twintig jaar in uw eigen woning woonde en dat u de laatste week voor uw vertrek uit het land bij uw vrouw ging verblijven (verklaring DVZ (...) , 19.07.2023, vraag 10). Uw vrouw verklaarde daar dat ze vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek rond 28 mei 2023 in haar woning in Soyapango woonde (verklaring DVZ (...) , 10.07.2023, vraag 10). Geen van beiden vermeldde jullie iets over een verblijf bij de zus van uw vrouw, F.(...) de M.(...) G.(...) R.(...) (de A.(...)). Tijdens uw interview op het CGVS verklaart u dat u niet één week voor uw vertrek, dan wel drie maanden en één week voor uw vertrek naar uw vrouw verhuisde. Dat vindt echter geen weerslag in het verslag (verklaring DVZ (...) 19.07.2023, punt 10). Verder stelt u op het CGVS dat u drie dagen voor uw vertrek uit het land samen met uw vrouw naar haar zus vertrok. Uw vrouw zou vervolgens nog twee maanden bij haar zus verbleven hebben (CGVS (...) , p.*

11). Ook deze informatie werd nergens eerder door u of uw vrouw vermeld, noch tijdens het overlopen van jullie verblijfplaatsen, noch tijdens het vertellen van jullie problemen (verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...) 19.07.2023 en verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...)). Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw vrouw wordt haar gevraagd waarom ze bij de DVZ niet vermeld heeft dat ze bij haar zus woonde aangezien naar alle verblijfplaatsen wordt gevraagd. Daarop zegt ze simpelweg dat ze zich misschien vergist heeft (CGVS (...), p. 5). Dat het om een simpele vergissing gaat kan de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitklaren. Bovendien zijn jullie verklaringen over de verhuis naar de zus van uw vrouw ook tegenstrijdig. Zo vertelde uw vrouw dat jullie twee bussen namen naar het huis van uw zus en jullie daardoor ook niet veel spullen konden meenemen (CGVS (...), p. 10). Zelf stelt u dan weer dat jullie met een Uber de verhuis regelden. Gevraagd of u daar zeker van bent zegt u van wel, maar dat het een taxi of een Uber geweest kan zijn. Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw past u uw verklaringen aan en stelt u dat jullie de colonia uitgingen en dan inderdaad twee bussen namen (CGVS (...), p. 16). Het feit dat jullie beide nooit eerder vermeld hadden dat jullie bij uw schoonzus verbleven en het feit dat jullie verklaringen over de verhuis tegenstrijdig zijn, maken dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Bovenstaande inconsistenties en tegenstrijdigheden ondergraven dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde gebeurtenissen.

Voorts verklaart u dat u uw zaak gesloten hebt op 20 december 2022 omdat de benedeleden de renta verhoogden en u dat niet meer kon betalen. Op 13 januari 2023 zouden de benedeleden u daarom hebben staan opwachten aan de universiteit. Om te beginnen komt de werkwijze van uw vervolgers niet geloofwaardig over. Zo is het opmerkelijk dat de benedeleden u zouden komen opwachten aan de universiteit, maar u wel gelijktijdig opbelden om te zeggen dat ze er stonden en als u niet naar buiten ging komen en het geld aan hun gaf, ze u gingen vermoorden. Op deze manier gaven ze u namelijk een waarschuwing en dus de kans om langs een andere uitgang te ontsnappen (CGVS (...), p. 10-11). Ook het feit dat u nog drie dagen werkte en zich daarvoor naar de universiteit begaf, de plaats waar u net met de dood bedreigd was geweest, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees. U stelt dat u uit voorzorg met de Uber of de taxi naar de universiteit ging (CGVS (...), p. 16). Mocht u echter dermate voor uw leven hebben gevreesd is het moeilijk in te beelden dat u de drie dagen vlak na de doodsb bedreiging nog naar uw werk ging.

Verder is het weinig aannemelijk dat de benedeleden zouden ontdekken waar u werkte en u opwachten aan de universiteit, maar niet in staat zouden zijn geweest om dan ook te achterhalen waar u samen met uw vrouw verbleef. Dat ze dat dan wel plots ontdekten zouden hebben drie dagen voor uw vertrek uit het land, maar dan nog niets ondernomen hebben lijkt allemaal dermate toevallig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Niettemin verklaart u dat het bendelid drie dagen voor uw vertrek in de bosjes zat over het huis van uw vrouw, maar dat jullie snel naar binnen gingen (CGVS (...), p. 4 en p. 14-15). Dat dit bendelid niets ondernomen heeft en dat jullie er vervolgens in geslaagd zouden zijn om ongezien het huis van uw vrouw te verlaten om naar haar zus te verhuizen is dan ook opnieuw ongeloofwaardig. Zeker aangezien het eerder ongeloofwaardig werd bevonden dat jullie bij haar zus gingen verblijven (zie supra).

Bovendien zou uw vrouw ook nog tot en met 26 april 2023 aan de universiteit blijven werken zijn (CGVS (...), p. 6). Dat gedrag komt dan ook strijdig over met de angst die jullie voor de benedeleden gehad zouden hebben. Zeker aangezien u een bendelid zou hebben gezien in de bosjes aan de woning van uw vrouw en die dus op de hoogte moet zijn geweest van wie jullie zijn en hoe uw vrouw eruit ziet.

U legt nog screenshots neer van uw Uber-account waaruit moet blijken dat u geen toegang meer heeft tot uw account. Dat kan aldus niets aantonen over de manier waarop u zich verplaatst zou hebben op de dagen waarop de door u aangehaalde gebeurtenissen zich zouden hebben voorgedaan en kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet weerleggen.

Tot slot wordt nog opgemerkt dat u het land pas verlaten heeft op 28 maart 2023 (CGVS (...), p. 9). Het feit dat u dus nog twee maanden in El Salvador bleef, het land waar u beweert voor uw leven te vrezen, getuigt evenmin van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Dat er op geen enkel moment een vroegere vlucht beschikbaar was is niet aannemelijk. Bovendien ondergraaft het feit dat u al die tijd zonder noemenswaardige problemen in El Salvador kon verblijven de ernst van uw problemen.

De overige documenten die u en uw vrouw indienen, namelijk jullie internationale paspoorten, jullie DUI's, uw rijbewijs, uw geboortakte en jullie huwelijksakte onderbouwen jullie identiteit, die niet door het CGVS betwist wordt.

De betalingen die u ontving van de universiteit, uw ontslagbrief, het bewijs van tewerkstelling van uw vrouw en een document dat bewijst dat ze een ontslagvergoeding ontving bevestigen jullie professionele activiteiten, die hier evenmin ter discussie staan. De vluchtinformatie van uw vrouw bevestigt haar reisweg.

*Uit bovenstaande volgt dat geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen gebeurtenissen die aan de basis van uw nood aan internationale bescherming zouden liggen. Deze gebeurtenissen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het kader van de toekenning van een internationale beschermingsstatus.*

*Indien er wel geloof zou zijn gehecht aan de door u aangehaalde asielmotieven, quod non in casu, moet nog worden opgemerkt dat u ook dan geenszins zou hebben aangetoond dat er in uw hoofde actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan omwille van onderstaande redenen.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op [coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_depuis\\_letat\\_durgence\\_20231221\\_2.pdf](#) (cgvs.be) of CGVS) en Insight Crime, El Salvador's (Perpetual) State of Emergency: How Bukele's Government Overpowered Gangs van december 2023 (informatie toegevoegd aan het administratief dossier)), blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten. De bendes in El Salvador waren gekend omwille van hun goede organisatie, hiërarchische structuur, diverse criminele activiteiten en grote territoriale controle. De invloed van de bendes op het sociale, economische en politieke leven in El Salvador was groot. Jarenlang werd gepoogd aan de hand van zowel repressieve maatregelen als akkoorden met de bende-elite het geweld en de hoge moordcijfers terug te dringen. Eerdere campagnes met harde maatregelen hadden echter een beperkt succes en de bendes vonden altijd een manier om zich onder verhoogde druk te herorganiseren of wraak te nemen.*

*Een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering van president Bukele veroorzaakte eind maart 2022 een bloedbad. Als antwoord hierop werd op 27 maart 2022 de noodtoestand afgekondigd en lanceerde de administratie van president Bukele een ongeziene repressie tegen de bendes. Tijdens deze noodtoestand zijn bepaalde constitutionele basisrechten en garanties opgeschort, waaronder het recht op een normale juridische procedure, de vertrouwelijkheid van communicatie, de vrijheid van vereniging en vergadering, het vermoeden van onschuld, het recht om geïnformeerd te worden over de redenen van arrestatie, het recht op verdediging en de onschendbaarheid van de woning. Het geheel aan wettelijke instrumenten in combinatie met de centralisatie van de politieke macht, maakt dat in vergelijking met eerdere repressiegolven de veiligheidsdiensten in staat zijn geweest om aan een veel sneller tempo en zonder veel omzichtigheid (vermeende) bendeleden te arresteren zonder arrestatiebevel of louter gebaseerd op anonieme tips.*

*Voorts heeft de regering Bukele door middel van meer dan dertig wetgevende decreten verschillende permanente hervormingen in het strafrecht en de strafprocedure doorgevoerd. Deze decreten hebben onder andere geleid tot strengere straffen voor personen die gelieerd zijn aan een bende, en hebben de leeftijd waarop iemand strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor bende gerelateerde misdrijven verlaagd naar 12 jaar. Daarnaast is de wetgeving met betrekking tot illegale groeperingen uitgebreid, waardoor een breder scala aan personen kan worden gevisieerd als gevolg van een ruimere definitie van wat het betekent om steun te verlenen aan een illegale groepering. Met decreet nr. 803 werd de bestaande praktijk van collectieve veroordelingen bekrachtigd, waardoor het mogelijk is om één strafrechtelijke procedure toe te passen op personen die tijdens de noodtoestand werden gearresteerd en beschuldigd worden van het behoren tot eenzelfde terroristische structuur of criminele groep. Gearresteerden kunnen ook veel langer worden vast gehouden, zelfs zonder bewijs of formele beschuldiging. Een wetswijziging heeft het parket immers vrijgesteld van de verplichting om in het kader van een strafrechtelijke procedure individuele bewijzen tegen een bendelid aan te brengen. Tevens is er geen maximumtermijn meer voor voorlopige hechtenis wanneer verdachten worden beschuldigd van bepaalde misdrijven gelieerd aan criminele groepen.*

*Hoewel niet kan gesteld worden dat bendes volledig verdwenen zijn, hebben de harde maatregelen van de Salvadoraanse autoriteiten ertoe geleid dat de bendes heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals decennia lang het geval was in El Salvador. De snelheid en schaal van arrestaties gedurende de noodtoestand heeft de bende gelederen aanzienlijk uitgedund. Sinds de afkondiging van de noodtoestand werden reeds 74.000 (vermeende) bendeleden en (vermeende) medeplechtigen gearresteerd en vastgehouden. Er werd overgegaan tot collectieve veroordelingen. 8000 van de gearresteerden werden ondertussen vrijgelaten, vaak onder voorwaarden. Niettegenstaande er weinig informatie bekend is over de actuele situatie van de bendeleiders die tot de hogere echelons behoren en hun situatie mogelijks anders is, zijn veel gewone bendeleden en leiders die tot de lagere rangen binnen een bende structuur behoren gearresteerd, ondergedoken of gevlucht. Uit de informatie blijkt tevens dat personen gelieerd aan een bende, soms op hoog niveau, werden vrijgelaten.*

*De krachtige aanpak van de autoriteiten resulteerde in een aanzienlijke verzwakking van de territoriale aanwezigheid en controle van de bendes, voornamelijk in stedelijke gebieden. Dit trof hun belangrijkste*

bronnen van inkomsten, zoals afpersing en drugshandel, en had ook een impact op hun interne structuur. Aangezien rekrutering op straat onlosmakelijk verbonden is aan territoriale controle, verloren de bendes in vele gemeenschappen bovendien het vermogen om nieuwe leden te rekruteren. Het harde optreden heeft verder een duidelijk positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat er opnieuw bewegingsvrijheid mogelijk is voor burgers, goederen en diensten en het uitoefenen van activiteiten die vroeger ondenkbaar waren in de wijken die onder de controle van de bendes stonden. De onzichtbare grenzen die voorheen de verschillende territoria van bendes afbakenden lijken tot het verleden te behoren. Vastgoed die de bendes hadden ingenomen worden nu teruggewonnen door hun eigenaren of de overheid. Waar ruimte voor recreatie vroeger werd ingenomen door de bendes, wordt deze opnieuw gebruikt door de buurtbewoners. Bewoners van wijken eerder onder bendecontrole durven meer openlijk te praten over de situatie in hun wijk en sociale regels van de bende moeten niet zozeer meer worden nageleefd. Dagelijkse activiteiten die vroeger omwille van veiligheidsredenen uit den boze waren, worden opnieuw hernomen, zoals een voetbaltoernooi met ploegen uit een wijk van een rivaliserende bende, uitgaan s' avonds, familie in een andere wijk bezoeken, werken in een wijk die voorheen was ingenomen door een rivaliserende bende, goederen vanuit een andere wijk laten leveren, etc. Hoewel de bewegingsvrijheid enigszins beperkt wordt door de angst voor politierazzia's en willekeurige arrestaties vanwege de veiligheidsdiensten, blijkt uit bevragingen dat Salvadoranen zich in het algemeen veiliger voelen en dat er onder de bevolking een brede steun voor de noodtoestand bestaat. Ondanks de tekortkomingen wat betreft het beschikbare cijfermateriaal, is het aantal moorden aanzienlijk afgenomen sinds president Bukele aantrad. De autoriteiten schrijven deze daling toe aan een combinatie van de noodtoestand en het plan van territoriale controle. Andere bronnen suggereren echter dat de daling eerder het resultaat is van de geheime akkoorden tussen de regering en de bendes.

Het CGVS betwist niet dat er nog steeds bendes actief zijn in El Salvador, noch dat uit de beschikbare informatie blijkt dat praktijken van afpersing volledig zouden verdwenen zijn. Evenmin ontkent het CGVS dat er melding wordt gemaakt van cellen die hun afpersingsactiviteiten hebben hernomen of van politieagenten en militairen die zich schuldig maken aan afpersing. Er is ook nog steeds sprake van gedwongen verplaatsingen als gevolg van bendegeweld, maar is er een toename van gedwongen verplaatsingen die wordt toegeschreven aan het geweld van de ordediensten. Desalniettemin blijkt uit de beschikbare informatie dat afpersing in het algemeen sterk gedaald is. Wat betreft klachten op basis van afpersing, werden de daders volgens een rapport van september 2023 op het aantal behandelde klachten in 65% van de gevallen geïdentificeerd als zijnde geaffilieerd aan de MS13 of aan één van de twee fracties van de Barrio 18. In de transportsector daalde het aantal afpersingsgevallen in 2022 met 95% in de hoofdstad en met 70% buiten de hoofdstad. Officiële bronnen en getuigenissen spreken van een daling van 80% van de afpersingsincidenten tussen maart 2022 en juli 2023. Dat er een neerwaartse trend is op vlak van afpersing, blijkt verder ook uit het feit dat het economisch leven beetje bij beetje opnieuw opleeft en bedrijven worden opgestart. Getuigenissen van verscheidene bewoners uit wijken in de hoofdstad of voorsteden die voorheen onder controle van een bende stonden, wijzen erop dat zij op een bepaald moment tijdens de noodtoestand zijn gestopt met het toegeven aan afpersing. Vroeger bracht het weigeren om toe te geven aan afpersing of het indienen van een klacht het risico met zich mee om gedood te worden. Sinds de afkondiging van de noodtoestand kan echter iedereen een bendelid of een persoon die zij ervan verdenken tot een bende te behoren aangeven door middel van een anonieme telefonische melding bij de politie via het nummer 123. Ondanks de vrees van bewoners die benedeleden hebben aangegeven bij de politie voor mogelijke wraakacties van benedeleden die werden vrijgelaten uit de gevangenis, zijn er volgens de beschikbare bronnen geen meldingen over wraakaanvallen tegen burgers.

Niettegenstaande de door Bukele getroffen maatregelen een aanzienlijke verbetering op het vlak van de veiligheid in het land teweeg hebben gebracht, is er tegelijkertijd sprake van een verzwakking van de rechtsstaat en een inperking van constitutionele rechten en vrijheden. De strategie van de uitvoerende en wetgevende macht, met de steun van het Hooggerechtshof, is gericht op het systematisch ondermijnen van de scheiding der machten, de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de bescherming van fundamentele rechten van burgers. Er bestaan echter ook nog onafhankelijke rechters die hun functie en controlerol uitoefenen. De bewegingsruimte in het voordeel van de ordediensten heeft tevens geleid tot een toename van misbruik en schendingen van mensenrechten vanwege het politie- en veiligheidsapparaat. Er is sprake van massale willekeurige arrestaties, onder meer als gevolg van anonieme telefonische meldingen die meestal niet worden onderzocht, van gedwongen verdwijningen, onmenselijke behandelingen in detentie en schendingen van procedurele garanties.

Uit het geheel aan informatie blijkt dat de Salvadoraanse autoriteiten harde maatregelen nemen in de strijd tegen de bendes en de veiligheidssituatie in het land opmerkelijk verbeterd is sinds de noodtoestand. Evenwel gaat dit gepaard met de erosie van de democratische rechtsstaat, de inperking van constitutionele rechten en vrijheden en misbruik vanwege het politie- en veiligheidsapparaat. Hoewel de situatie voor benedeleden van de hoge echelons mogelijk anders is en er ook sprake is van vrijlatingen van benedeleden,

*zijn er tevens gerechtelijke vervolgingen en veroordelingen van (vermeende) bendeleden en medeplichtigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat burgers in geval van problemen met bendes zich kunnen beroepen op de bescherming van de Salvadoraanse autoriteiten in de zin van artikel 48/5, §2 van de Vreemdelingenwet. Voor zover uit de landeninformatie weliswaar kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is en dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, dient een verzoeker aldus aan te tonen dat er in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is en er geen toegang tot kan krijgen. U blijft hiertoe in gebreke. Wanneer u gevraagd wordt waarom u niet naar de politie ging zegt u dat er bendeleden betrokken waren bij de politie en dat als men klacht indient de situatie kan verergeren. Geconfronteerd met het feit dat u eerder aangaf dat u een eigen zaak opende omdat het net beter ging met het land (CGVS (...) , p. 12), herhaalt u dat u geen hulp wilde vragen voor het geval er bendeleden bij de politie geïnfiltreerd zouden zijn. U stelt ook dat er verbeteringen waren, maar dat nog niet alles in zijn geheel beter was (CGVS (...) , p. 15). Uw uitleg is echter onvoldoende om te verklaren waarom u, indien de aangehaalde feiten geloofwaardig zouden zijn geweest, niet zou hebben geprobeerd hulp te zoeken bij de politie op het moment dat uw leven in gevaar was. Bijgevolg werd vastgesteld dat u niet afdoende hebt aangetoond dat u geen beroep zou hebben kunnen doen op overheidsbescherming, noch dat de Salvadoraanse overheid in uw geval geen bescherming zou willen of kunnen bieden.”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun relaas en de redenen waarom zij aanvoeren een gegronde vrees voor vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen, waarin hun verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het louter volharden in een deel van eerder afgelegde verklaringen en hun vrees, het vergoelijken en minimaliseren van hun eigen verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

In zoverre verzoekers de in de bestreden beslissingen vastgestelde inconsistenties en tegenstrijdigheden inzake hun verblijfplaatsen wijten aan de tolk en de korte duur van het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers de vragenlijsten ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat het verslag hen werd voorgelezen in het Spaans, zonder voorbehoud hebben ondertekend en aldus te kennen hebben gegeven dat de inhoud ervan overeenstemt met de inlichtingen die zij hebben verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht, volledig en correct zijn, alsook dat zij bij aanvang van hun persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal hieromtrent geen opmerkingen formuleerden. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de verslagen van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken geen correcte of volledige weergave zouden zijn van hun verklaringen aldaar, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissingen hierin geen grondslag zouden vinden. In navolging van verwerende partij acht ook de Raad het niet ernstig om na confrontatie met een negatieve beslissing hypothetische vertaalproblemen op te werpen. Het feit dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken korter is dan dat voor het Commissariaat-generaal, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe, volledige en gedetailleerde verklaringen dient af te leggen. De duur van het onderhoud is hierbij irrelevant. Bovendien brengen verzoekende partijen, ondanks de korte duur van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij niet in staat bleken of verhinderd werden waarheidsgetrouwe, volledige en gedetailleerde verklaringen af te leggen over hun verblijfplaatsen. Waar zij van oordeel zijn dat zij de woning van de zus van verzoekster niet als een verblijfplaats beschouwden, maar als een tijdelijke schuilplaats, overtuigen zij niet. Ongeacht hun persoonlijk interpretatie van dit element, kunnen zij volgende pertinente en concrete vaststellingen met betrekking tot hun verblijfplaatsen niet in een ander daglicht stellen:

*“Om te beginnen zijn de verklaringen van u en uw vrouw over jullie verblijfplaatsen inconsistent en doen ze in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde problemen. Zo verklaarde u initieel bij de DVZ dat u meer dan twintig jaar in uw eigen woning woonde en dat u de laatste week voor uw vertrek uit het land bij uw vrouw ging verblijven (verklaring DVZ (...) , 19.07.2023, vraag 10). Uw vrouw verklaarde daar dat ze vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek rond 28 mei 2023 in haar woning in Soyapango woonde (verklaring DVZ (...) , 10.07.2023, vraag 10). Geen van beiden vermeldde jullie iets over*

een verblijf bij de zus van uw vrouw, F.(...) de M.(...) G.(...) R.(...) (de A.(...)). Tijdens uw interview op het CGVS verklaart u dat u niet één week voor uw vertrek, dan wel drie maanden en één week voor uw vertrek naar uw vrouw verhuisde. Dat vindt echter geen weerslag in het verslag (verklaring DVZ (...) 19.07.2023, punt 10). Verder stelt u op het CGVS dat u drie dagen voor uw vertrek uit het land samen met uw vrouw naar haar zus vertrok. Uw vrouw zou vervolgens nog twee maanden bij haar zus verbleven hebben (CGVS (...) , p. 11). Ook deze informatie werd nergens eerder door u of uw vrouw vermeld, noch tijdens het overlopen van jullie verblijfplaatsen, noch tijdens het vertellen van jullie problemen (verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...) 19.07.2023 en verklaring DVZ (punt 10) en vragenlijst CGVS (...) ). Tijdens het persoonlijk onderhoud van uw vrouw wordt haar gevraagd waarom ze bij de DVZ niet vermeld heeft dat ze bij haar zus woonde aangezien naar alle verblijfplaatsen wordt gevraagd. Daarop zegt ze simpelweg dat ze zich misschien vergist heeft (CGVS (...) , p. 5). Dat het om een simpele vergissing gaat kan de vastgestelde tegenstrijdigheid echter niet uitklaren. Bovendien zijn jullie verklaringen over de verhuis naar de zus van uw vrouw ook tegenstrijdig. Zo vertelde uw vrouw dat jullie twee bussen namen naar het huis van uw zus en jullie daardoor ook niet veel spullen konden meenemen (CGVS (...) , p. 10). Zelf stelt u dan weer dat jullie met een Uber de verhuis regelden. Gevraagd of u daar zeker van bent zegt u van wel, maar dat het een taxi of een Uber geweest kan zijn. Geconfronteerd met de verklaringen van uw vrouw past u uw verklaringen aan en stelt u dat jullie de colonia uitgingen en dan inderdaad twee bussen namen (CGVS (...) , p. 16). Het feit dat jullie beide nooit eerder vermeld hadden dat jullie bij uw schoonzus verbleven en het feit dat jullie verklaringen over de verhuis tegenstrijdig zijn, maken dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Bovenstaande inconsistenties en tegenstrijdigheden ondergraven dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door jullie aangehaalde gebeurtenissen.”

Waar zij van oordeel zijn dat het gaat om slechts twee kleine tegenstrijdige details waardoor de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht geschonden werd, trachten zij de pertinente en omstandig uitgewerkte vaststellingen te minimaliseren, doch gaan eraan voorbij dat zowel verzoeker als verzoekster meerdere tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd in de loop van de procedure, maar dat zij ook met elkaar tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd. Het feit dat verzoekers nooit eerder vermeld hadden dat zij bij verzoeksters zus hebben verbleven en hun verklaringen over de verhuis tegenstrijdig zijn, maakt dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht. De vastgestelde tegenstrijdigheden vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben in weerwil van wat verzoekers doen uitschijnen geen betrekking op details, maar op hun persoonlijke leefwereld en houden verband met de gebeurtenissen voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst, waarvoor zij thans internationale bescherming vragen, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij hierover eensluidende en coherente verklaringen kunnen afleggen.

Waar zij in het verzoekschrift stellen dat zij met de bus naar verzoeksters zus reisden en dat verzoeker zich heeft vergist, doen zij geen afbreuk aan de vaststelling dat zowel verzoeker als verzoekster eerder geen melding maakten van hun verblijf bij verzoeksters zus. Het betoog dat verzoeker dacht dat het beter zou zijn met een taxi te vertrekken omdat zij vroeg zouden vertrekken, en dat zijn voornaamste herinnering was dat hij lang had aangedrongen op vertrek met een taxi omdat hij dacht dat dit veiliger zou zijn, overtuigt niet. Verzoeker werd immers gevraagd op welke wijze hij naar het huis van verzoeksters zus is gereisd waarop hij stelde dat zij gebruik maakten van een Uber (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Verzoeker werd daarenboven ook gevraagd of hij zeker was over het door hem vermelde vertrek met een Uber, waarop hij bevestigend antwoordde met enkel de nuancering dat het ook een taxi kon geweest zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Geconfronteerd met de verklaringen van verzoekster past verzoeker zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud eenvoudigweg aan en stelt hij dat zij de colonia uitgingen en dan inderdaad twee bussen namen, zonder enige nadere toelichting (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). De in het verzoekschrift gegeven *post factum* verklaring kan dan ook de vastgestelde tegenstrijdigheid niet wegwerken.

Verzoekers hekelen ook dat verweerder zich heeft geconcentreerd op kleine tegenstrijdige details zonder hen te vragen het asielrelaas in detail toe te lichten, doch ook dit argument is niet ernstig. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekers werd gevraagd hun asielrelaas volledig en chronologisch toe te lichten, een mogelijkheid die door verzoekers werd benut. Uit de notities van hun persoonlijke onderhoud blijkt evenzeer dat hierop verder werd doorgevraagd. Verzoekers brengen in het verzoekschrift ook geen concrete elementen naar voor waaruit blijkt dat op bepaalde essentiële gegevens niet zou zijn doorgevraagd en dit de uitkomst van de bestreden beslissingen mogelijks zou kunnen beïnvloeden indien dit wel zou geweest zijn. Zij beperken zich louter tot een opsomming van elementen die volgens hen de waarachtigheid van hun verhaal aantoon, doch hiermee plaatsen zij de voormelde vaststellingen niet in een ander licht.

Waar verzoekende partijen opwerpen dat de vaststelling dat verzoeker na de bedreigingen nog drie dagen aan de universiteit is blijven werken te wijten is aan een verkeerde interpretatie van zijn verklaringen, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker herhaaldelijk uitdrukkelijk verklaarde dat hij nog drie dagen ging werken op de universiteit (vragenlijst CGVS, vraag 5; Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, 16): “En

*hoe lang ging u dan nog werken aan de universiteit? Drie dagen, wel praktisch ging ik drie dagen werken en dan bood ik mijn ontslag aan. Omdat ze wisten waar ik werkte, dus ik ging niet wachten tot er iets ging gebeuren.” en “Hoe ging u dan nog naar uw werk die drie dagen nadat u bedreigd was op de universiteit? Hoe ik me verplaatste? Met de Uber of taxi. Uit voorzorg tegen gevaar om niet met het openbaar vervoer te gaan.”. Dat verzoeker zijn ontslag situeerde op maandag 16 januari 2023 (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.*

*Waar terecht werd vastgesteld “Verder is het weinig aannemelijk dat de benedeleden zouden ontdekt hebben waar u werkte en u opwachtten aan de universiteit, maar niet in staat zouden zijn geweest om dan ook te achterhalen waar u samen met uw vrouw verbleef. Dat ze dat dan wel plots ontdekt zouden hebben drie dagen voor uw vertrek uit het land, maar dan nog niets ondernomen hebben lijkt allemaal dermate toevallig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Niettemin verklaart u dat het bendelid drie dagen voor uw vertrek in de bosjes zat over het huis van uw vrouw, maar dat jullie snel naar binnen gingen (CGVS (...), p. 4 en p. 14-15). Dat dit bendelid niets ondernomen heeft en dat jullie er vervolgens in geslaagd zouden zijn om ongezien het huis van uw vrouw te verlaten om naar haar zus te verhuizen is dan ook opnieuw ongeloofwaardig. Zeker aangezien het eerder ongeloofwaardig werd bevonden dat jullie bij haar zus gingen verblijven (zie supra). Bovendien zou uw vrouw ook nog tot en met 26 april 2023 aan de universiteit blijven werken zijn (CGVS (...), p. 6. Dat gedrag komt dan ook strijdig over met de angst die jullie voor de benedeleden gehad zouden hebben. Zeker aangezien u een bendelid zou hebben gezien in de bosjes aan de woning van uw vrouw en die dus op de hoogte moet zijn geweest van wie jullie zijn en hoe uw vrouw eruit ziet.” wordt door verzoekers niet ernstig betwist.*

Verzoekers beperken zich immers slechts tot de stelling dat verzoeker niet gelooft dat de benedeleden zich bewust waren van hun relatie en dit waarschijnlijk pas heel laat te weten kwamen aangezien zij bijna altijd apart hadden gewoond. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat de benedeleden zouden ontdekt hebben waar verzoeker werkte en hem opwachtten aan de universiteit, maar dan niet in staat zouden zijn geweest om te achterhalen waar hij samen met verzoekster verbleef. Ook gaat verzoeker eraan voorbij dat volgens hun verklaringen de benedeleden drie dagen voor hun vertrek uit het land, dit wel hebben ontdekt. De Raad acht het dan evenmin aannemelijk dat deze benedeleden niets zouden ondernomen hebben. Indien deze benedeleden het daadwerkelijk op verzoekers zouden gemunt hebben acht de Raad het evenmin aannemelijk dat verzoekster nog een geruime periode in El Salvador verbleef en zelfs ging werken terwijl een bendelid hen zou hebben gezien in de bosjes aan de woning van verzoekster en die dus op de hoogte moet zijn geweest van wie zij zijn en hoe verzoekster eruit ziet. Het betoog dat het zeer waarschijnlijk is dat het bendelid 's nachts is vertrokken en het niet uitsluit dat hij later zou terugkeren, werpt hier dan ook geen ander licht op. Met de argumentatie dat verzoekster niet direct voor haar leven vreesde, nooit directe bedreigingen heeft ontvangen van de leden van de bende en haar werk van belang was omdat zij een inkomen nodig had, toont zij niet aan dat zij thans nood heeft aan internationale bescherming. Indien zij evenzeer in het vizier was gekomen van deze benedeleden en daarvoor haar land van herkomst verliet, kan niet worden ingezien dat zij nog ging werken om in een inkomen te voorzien. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Waar verzoeker aanvoert dat hij om verschillende redenen niet in staat bleek om “eerder” tickets te kopen omwille van het feit dat de aangeboden vliegtuigtickets extreem duur waren, en hij zich dit niet kon veroorloven, en dat hij drie maanden is ondergedoken en zijn huis bijna nooit verliet, kan hij de vaststelling dat hij nog twee maanden in El Salvador verbleef en geen noemenswaardige problemen kende niet in een ander licht plaatsen. Het argument dat hij drie maanden is ondergedoken, zijn huis bijna nooit verliet en een onleefbaar leven leidde, kan niet overtuigen, te meer verzoeker zijn ontdekking door het bendelid wijt aan het feit dat dit bendelid hem mogelijks heeft gezien terwijl hij medicatie is gaan kopen in een apotheek (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Hieruit blijkt dat verzoekers leven er niet uitzag zoals hij thans voorhoudt. Indien verzoeker daadwerkelijk een vrees voor zijn leven had, daarvoor is ondergedoken in afwachting van een vlucht uit het land van herkomst en hierdoor een ondraaglijk leven leidde, acht de Raad het niet aannemelijk dat hij de woning zou verlaten en dit louter om medicatie te gaan kopen in een apotheek. In dergelijke omstandigheden kon redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker hiervoor een beroep zou doen op verzoekster.

De verwijzing naar algemene informatie met betrekking tot de bende-problematiek in El Salvador en het beleid van Bukele volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke.

Nu verzoekers in gebreke blijven aannemelijk te maken dat zij een daadwerkelijke nood aan bescherming hebben omwille van de door hen aangehaalde problemen in El Salvador, kunnen zij niet zonder meer

verwijzen naar een ongeloofwaardig bevonden asielrelaas om aan te tonen dat zij zich verzet hebben tegen de autoriteit van een persoon die banden heeft met de bendes in El Salvador.

De vraag of deze problemen al dan niet verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève is *in casu* aldus niet relevant.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021 (weblink in verweernota), kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij hebben verbleven. Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het door verzoekers aangehaalde rapport Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bendege geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviséerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer. Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt duidelijk dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en -verzwarende factor is bij terugkeer naar dat land. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar algemene informatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet concreet worden aangetoond, alwaar verzoekers in gebreke blijven.

In zoverre verzoekers in het verzoekschrift aansturen op het feit dat zij behoren tot de specifieke sociale groep gedefinieerd als terugkeerders die in het buitenland hebben verbleven en daarom geacht worden over financiële middelen te beschikken, wijst de Raad erop dat uit artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet volgt dat er twee voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld om als een specifieke sociale groep te worden beschouwd. Ten eerste, moeten de leden van de groep een “aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden”, of een kenmerk of geloof delen “dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven” en, ten tweede, moet deze groep in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als “afwijkend” wordt beschouwd. Hoewel de bewoordingen van de Vreemdelingenwet afwijken van de bepaling in de Kwalificatierichtlijn wijst de Raad erop dat deze formulering werd ingevoerd op grond van de Kwalificatierichtlijn aangenomen in 2004 en dat het Hof van Justitie in het arrest X, Y en Z tegen Minister voor Immigratie en Asiel heeft geoordeeld dat een groep wordt geacht een “specifieke sociale groep” te vormen als aan de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 10, lid 1, d) van Richtlijn 2004/83/EG is voldaan (HvJ 7 november 2013, gevoegde zaken C- 199/12 tot en met C-201/12, Minister voor Immigratie en Asiel tegen X, Y en Z, arrest van 7 november 2013, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov tegen Hongarije, pt. 89; RvS 5 maart 2021, nr. 14.253 (c)). De Raad stelt evenwel vast dat voor zover verzoekers doen gelden dat zij behoren tot de specifieke sociale groep die wordt omschreven als terugkeerders die in het buitenland hebben verbleven en daarom geacht worden over financiële middelen te beschikken, zij in geen van deze hypothesen voldoen aan de cumulatieve voorwaarden vereist door de rechtspraak van het Hof van Justitie. Er kan niet worden ingezien hoe verzoekers zouden behoren tot een groep met een eigen identiteit die in de directe omgeving als afwijkend zou worden beschouwd, nu zij voor hun vertrek geen ernstige problemen kenden met bendes, noch concreet aantonen waarom dergelijk risico in hun geval zou bestaan in geval van terugkeer.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld. In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een bijzonder risico op afpersing kunnen lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven. De loutere mogelijkheid om in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om in hoofde van verzoekers een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Ook bereikt afpersing in beginsel als

dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Het argument dat zij bij terugkeer snel geïdentificeerd zullen worden als terugkerende migranten en geen job meer zouden hebben, wat hen bijzonder kwetsbaar maakt voor afpersing, wordt door verzoekers nergens geconcretiseerd. Er zijn de Raad geen concrete elementen bekend wat ervoor zou zorgen dat zij niet bij machte zouden zijn aan een job te geraken, mede gelet door hun opleiding en voorbije werkervaring en deze worden door verzoekers ook niet aangereikt.

Ten slotte tonen verzoekende partijen niet aan dat de invoering van de noodtoestand in maart 2022 tot een andere beoordeling leidt. Uit de informatie die zij aanbrengen, kan niet blijken dat terugkeerders uit het buitenland daarbij geviséerd worden en disproportioneel meer veroordeeld en gearresteerd worden dan andere Salvadoranen. Voorts blijkt uit de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 4 juli 2022 (weblink in verweernota), weliswaar dat ook onschuldige burgers gearresteerd worden, doch dat in slechts tien procent van de gevallen geen link met de bendes aanwezig zou zijn en dus nog steeds burgers met een duidelijk profiel geviséerd worden. *In casu* tonen verzoekers niet aan dat zij omwille van hun loutere verblijf in het buitenland bij terugkeer persoonlijk geviséerd zullen worden.

Het geheel van hun individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de objectieve landeninformatie, laat niet toe te besluiten dat verzoekers ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geviséerd.

2.4. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad nog vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofdte kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in El Salvador.

In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat zij de door hen aangehaalde problemen met beneden in El Salvador, niet concreet aannemelijk maken en dat hun verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zouden hebben gekend.

2.5. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politioneel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat “*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*” (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus “*Salvador. Situation sécuritaire*” van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15).

Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

In het kader van de noodtoestand, waarnaar verzoekers verwijzen, hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties, zoals ook blijkt uit de COI Focus “*Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence*” van 21 december 2023 (weblink in verweernota). In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat er ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a), en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund. Zoals hoger reeds aangestipt, blijkt uit de landeninformatie immers niet dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in

El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF